

[Funck Jensen.]

fremfor de skatter, som jeg allerede har nævnt.

Så beklagede den højtærede finansminister sig også over, at jeg havde sagt, at der ikke var linie og princip i regeringens politik, og han efterlyste en linie og et princip i retsforbundets politik. Ja, det vil jeg gerne give her, og jeg beder finansministeren om at mærke sig de punkter, jeg nu fremfører, idet det utvivlsomt vil være med til at klare tingene frem i tiden, hvis man blot vil høre godt efter og, hvis man ikke får lejlighed til at høre tilstrækkeligt efter, så læser fortrykket bagefter.

Forudsætningerne for at komme ud af den tilstand, som retsforbundet angriber, forudsætningerne for at nedbringe finanslovens tal er efter vor mening for det første, at der begyndes med et skattestop, at det offentlige sætter tæring efter næring, lader være med at opfinde nye skatter, og at der igennem en sådan politik skabes den gensidige tillid mellem på den ene side befolkningen og på den anden side regering og rigsdag, som er en forudsætning for folkestyret.

For det andet, at der foretages størst mulige besparelser på finansloven, og at der gennemføres tilsvarende skattelettelser, og at der, samtidig med at grundskylden indføres, foretages skattelettelser svarende til grundskyldens beløb. Det er i denne situation ikke nødvendigt at komme ind på, hvor meget grundskylden kan give. Vi mener, at den en dag vil give tilstrækkeligt til, at den vil kunne dække alle offentlige udgifter. Men lad os dog bare begynde at indføre grundskyld, når grundskyldskommissionen bliver færdig med sit arbejde, og så afskaffe skatter for et tilsvarende beløb. Så mener vi at være inde på den rigtige udvikling.

For det tredje mener vi, at fri konkurrence bør være herskende, således at skattelettelserne ikke gennem tryk på varepriserne driver disse opad og derved opluger fordelene ved skattelettelserne.

For det fjerde mener vi, at pengevæsenet bør stabiliseres, ikke ad skattevejen, men gennem en målbevidst pengepolitik ført af nationalbanken.

Og for det femte mener vi, at der bør føres en helt ny politik, hvorefter politikerne holder op med at give rollen som befolkningens velgørere og holder op med at gøre det politiske liv og statens midler, der i virkeligheden er folkets egne midler, til katebald for økonomiske særinteresser, lokalinteresser, forbruger- og klasseinteresser,

hvor den, der er snildest, den, der råber højest, let får mest.

Jeg håber, at der i dette hus er en voksende forståelse af, at det haster med denne nye politik, og retsforbundet er villigt til samarbejde om den. Men vil regeringen ikke, så sætter vi vor lid til, at der ude i befolkningen for hver dag, der går, er flere og flere, der forstår det.

Anker Lau: Jeg vil gerne takke ministeren, det ærede medlem hr. Laurits Pedersen og det ærede medlem hr. Edvard Sørensen, fordi de her har givet udtryk for, at de er villige til forhandling i udvalget. Og jeg vil gerne henlede det ærede medlem hr. Aksel Møllers opmærksomhed på de muligheder, som her synes at foreligge. Ministeren har jo opdaget, at jeg har et udmærket samarbejde med partiet venstre, og det skal jeg ingenlunde bestride, det har jeg kun grund til at glæde mig over; venstre har altid været positivt indstillet til denne sag, og jeg ser det foreliggende forslag her som en positiv mulighed, en mulighed, som man også fra konservativ side efter min mening bør bidrage til at udnytte, så langt det er muligt. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Aksel Møller i, at det, der her kommer til at foreligge, må have en sådan form, at det opfylder løftet fra sidste år, således at det bliver gældende for indeværende skatteår. Vi kan ikke i den danske rigsdag undlade at holde et givet løfte og derved nedbryde respekten for almindelig ordholdenhed. Rent bortset fra de rene spidsfindigheder, der kan fremføres med hensyn til enigheden og alt det, synes jeg, det må være rigtigt at kræve, at dette løfte holdes.

Hvad angår udtrykket „indviklet“, vil jeg sige, at det har i hvert fald været min mening at sige „unødigt indviklet“. Selvfølgelig er det ikke mere indviklet, end at selv jeg kan forstå det, men når jeg har sagt således, er det, fordi dette, at man adskiller de to former for brugsforeninger, de åbne og de lukkede, og siger 4 pct. af den del af formuen, der svarer til det ene, og 6 pct. af den del, der svarer til det andet, forekommer mig mere indviklet end strengt nødvendigt.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller og det ærede medlem hr. Poul Hansen (Slagelse) taler om, at nu har man altså fastslået, at dividende ikke kan beskattes. Jeg ved ikke af, at det er fastslået noget sted. Man har her skabt et komplet nyt grundlag for beskattning, som hverken har med dividende eller henlæggelse at gøre, et grundlag, hvorved der skaffes sikkerhed for, at pengene betales.